

נועם זייד

יו"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק שכונת "רמות דוד" קרעמשניץ - קריית גת

פרשת משפטים - שקלים תשפ"א + גליון י"ג

ד"ר מ"ח מכ"ק מרן ארמו"ד שליט"א

נועים וראתך

"ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלוקים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך, שלש רגלים תחוג לי בשנה" (כג, יג-יד)

זקה"ק מוהרר"ם זיע"א אמר "על העבירות איני ירא שיש גהינם שמכפר עליהם, אבל ירא אני מהמצוות שלא עשיתום כדכעיי", דחלילה כשאדם נכשל בעבירה ליבו נשבר בקרבן איך מלאו ליבו לעבוד על רצון ה', אבל יש חטאים שאין האיש שם על לב שהוא צריך לשוב בתשובה עליהם, כדאמר זקה"ק מוהרר"ם זיע"א "יהודי מקיים מצוה, אם נכנס בליבו פניה קטנה זהו ככר בחינה של עבודה זרה", כיון שאינו עשאו בלתי לה' לכדו אלא עם מחשבת חוץ ג"כ.

אנו צריכים לחשב נפשינו האיך מקיימים את המצוות, איתא בשם אחד הצדיקים שאמר כשברוך לב "מי יודע אם איני מאלו שאמר עליהם הכתוב ולרשע אמר אלוקים מה לך לספר חוקי", הקב"ה הוריד אותנו לעוה"ז עם נסיונות קשים ומרים כל כך עד אין לתאר, אדם בא לביהמ"ד להתפלל ולא מאלו שכל התפילה נתונים הם תחת ידו של הפלאפון, אלא מאלו שכאמת באים להתפלל, ומניח טלית ותפילין ונוטל הסידור ומתפלל באמת, ובהגיע "לאהבה רבה" שופך ליבו כמים ומתפלל מעומק ליבו, וכשמוריד ידו מעל גבי עיניו אחר "שמע ישראל" בא לו היציה"ר במחשבה בליבו "היה עבודה באהבה רבה לעילא ולעילא" ובכך גודם לו להפסיד כל עבודתו ברגע חדא.

זקה"ק הר"ר מדרכל'ע מנדבורנא זיע"א סיפר שהוא נסע פעם לשאיבת מים שלנו, ניתן לתאר על אותו צדיק באיזה עבודה והכנה הוא נסע למים שלנו, וסיפר "בכואי לשאיבת מים שלנו ראינו שכל פמליא של מעלה באו לראות עבודתי בשאיבת מים שלנו, וברגע חדא בא לי במחשבה האם אצל צדיקים אחרים גם כן באים כל פמליא של מעלה לראות

המשך בעמוד ב' ❧

דברי אוקים חיים מכ"ק ארמו"ד הקוד"ט ה"נועים ישראל" זיע"א

נועים ישראל

שוד"ט (היינו עבודת האכילה).

ביאור דבה"ק דלא כזו הדרך ישכון אור ה' החפץ לעבדו יתברך באכילה שיהיה משותף יין חוללי כשר, אלא דמתחילה עליו לעבוד את ה' במדת הפרישות שיפרוש מכל תאוות העוה"ז, ואחר שהוא נקי מכל תאוות העוה"ז יגיע למעלת ומדרגת הקדושה והיינו שיוכל לקדש את עניני העוה"ז דאצל הצדיק השולחן דומה למזבח, והמאכל לקרבן, והצדיק לכהן.

המשך בעמוד ב' ❧

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם. כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחפשי חנם". 'משפטים' הוא דין כרפ' התרגום 'אירין דיניא', דין בלשון המשנה הוא קל וחומר, ונראה לפרש 'ואלה המשפטים' זהו הקל וחומר, 'אשר תשים לפניהם' אשר נשים לפני המקום ב"ה בשאלה, ע"י פרחון פה שנתן לנו ע"י היתה"ק. אבינו אב הרחמן עד מרתי רעננה את בניך 'אם בעבדים ענינו לך תלויור', הלוא אתה הוא שכתבת לנו ברצונך, 'כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחפשי חנם' דין עבד עברי שנמכר בנכרנו שאמר לענותו יורת משש שנים, א"כ אינו דין שאחר היותנו בגלות המר ארפיים שנה שכבר כלו כל הקיצין והגיע עת לתננה ככ"א.

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וגו' שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחפשי חנם" (כא,ב).

בעת האכילה צריך האדם ביותר לעסוק בר"ת

ברש"י "ולמה נסמכה פרשת דינין לפרשת מזבח לומר לך שתשים סנהדרין אצל המזבח", איתא בספה"ק דעיקר ותכלית העבודה בעוה"ז הוא להפך מן החומר לצורה, והיינו שיקדש אכילתו על ידי שיאמר דברי תורה על שולחנו כמו ששינונו באבות (ג, ד) "שלשה שאכלו על שולחן אחד ואמרו עליו דבר תורה כאילו אכלו משולחנו של מקום שנאמר 'וידבר אלי זה השולחן אשר לפני ה'", דע"י שאומר דבר תורה על שולחנו לא יתגשם מהאכילה, ולכן אסרו חז"ל (סוכות י:) לאכול קודם שיתפלל דאחר התפילה האדם כבר יותר מוזכך ולא יתגשם ע"י האכילה.

גם עפי"ד זקה"ק הרבי ר' מרדכי מנדבורנא זיע"א "בייא די יונגע יאהרן איז גיווען דאס עבודה ביים דאווענען, און יעצט מיין עבודה איז ביים טיש" (כצעירותי היתה עבודתי בתפילה ועכשיו עבודתי בעריכת השו"ט), כפשטות היה כוונתו דכצעירותו השקיע את עיקר כוחותיו בעבודת התפילה, ולעת זקנותו השקיע את עיקר כוחותיו בעריכת

וזהו מה שא' זקה"ק' בצעירותי היתה עבודתי בתפילה' היינו דמתחילה פרש מכל תאוות העוה"ז כדי שלא יתגשם ועסק בעבודת הכורא ברוחניות בעבודה שבלב זו תפילה, 'ועכשיו עבודתי בעריכת השוה"ט' היינו לעת זקנותו שכבר היה נקי מכל תאוות העוה"ז הגיע למעלת ומדריגת הקדושה שיכל לקדש את ענייני החומר.

וזהו 'שש שנים יעבוד' ירמוז הכתוב לשנות האדם כמ"ש 'ימי שנותינו בהם שבעים שנה' היינו דששים שנה שהם רוב שנותיו צריך לפרוש מתאוות העוה"ז 'ובשביעית יצא לחפשי' ובהגיע לשנות השבעים נעשה חפשי מן היצה"ר (עיין תוס' בב"ב יז.) ואז יוכל לעבוד את הכורא מתוך ענייני עוה"ז בחי' אח"ל (יומא לה:) 'כיון שעבר רוב שנותיו ולא חטא שוב אינו חוטא' ובוזה יל"פ מאמרם ז"ל (שבת ד:) "בתר דאיבעי הדר פשטיה" איבע"י רומז לתפילה שהוא מלשון בעיא רחמי, פשט"ה רומז לעבודת האכילה, דהיינו התנהגות פשוטה אכילה שתיה שינה כו', וזהו 'בתר דאיבעי' אחר עבודת התפילה, 'הדר פשטיה' ויכל להתנהג בפשיטות לעבדו יתברך באכילה וכו'.

וזהו ענין 'סנהדרין אצל מזבח' דסנהדרין רומז לתורה, ומזבח"ח רומז לשולחן (עיין ברכות נה:) דהיינו שיקדש אכילתו ע"י שיאמר ד"ת על שולחנו, וזהו 'אשר תשים לפניכם כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם' שאז ביותר צריך לעסוק במשפטי התוה"ק כדי שלא יתגשם.

שבת שקלים ◆ פנינים מרוך דא"ח רבוה"ק מעניינא דיומא

'באחד באדר' שהוא סוף השנה, 'משמיעין על השקלים' שקלים מלשון שוקלים את מעשיו של כל השנה כולה, לכן צריך אז להרכות כתשובה, ומהאי טעמא שבת שקלים הוא בפרשת משפטים מלבד בשנה מעוברת, להורות דהוא זמן דין ומשפט, שהקב"ה שוקל את מעשיו של כל שנה כולה, וזהו 'ואלה המשפטים אשר תשים לפניכם' היינו שישפוט האדם את עצמו לפני כוא השנה החדשה הוא חודש ניסן.

(נעם ישראל)

'משנכנס אדר מרבין בשמחה'. לכאורה הלוא אין זה בחירתו של האדם להרכות בשמחה, וכי נבוא חלילה לביה"ח לאחד ששוכב מחובר למכשירים וכל נשימה ניתנת לו במתנה וידוע הוא מצבו הרע ונאמר לו - הלוא חודש אדר נכנס תרבה בשמחה, הלוא ברור שא"א לומר כן וכו', לכן ג"ל לומר 'משנכנס אדר מרבין בשמחה' מי מרבה בשמחה, מי שהשמחה שלו וכידו להשפיע שמחה הוא ממ"ה הקב"ה, וזהו 'משנכנס אדר' הקב"ה 'מרבה בשמחה' לכני ישראל.

(כ"ק מן ארמ"ר שליט"א)

מתלוצץ בעוכרי עבירה' דאמר שהרוצה באמת להתגבר על יצרו בקל יוכל להתגבר עליו, והעמידו לו נסיון מן השמים והוא הלך לחטוא, ולא שבא לו נסיון תחת ידו ורצה לחטוא, אלא שמסר נפשו במסירות נפש בכדי לחטוא, ובעבירה חמורה לא בעבירה קלה, אי' בגמרא 'כי מטא פלגא מצרא שבקיה' כשבא לאמצע החבל עזב אותו היצה"ר ובטל רצונו מלחטוא, 'אמר (היצה"ר) אי' לאו דקא מכרוי ברקיעא הוזהרו ברכי מאיד ותורתו, שויתיה לדמך תרתי מעי'.

מקשה הרה"ק ר' מנחם מענדל מוויטעפסק זיע"א האיך יכול להיות על ר' מאיר הגדול הוזה מתלוצץ בעוכרי עבירה שהלך למסור נפשו לחטא כה גדול.

ומתריץ דר' מאיר ידוע הוה ידע שצריך סיעתא דשמיא להתגבר על היצה"ר אבל הוא היה בטוח שגם לאדם יש חלק בכך, וזה שהוא הגיע למדריגות נשגבות והוא שולט ביצרו חלק גדול בכך זהו מכוח עבודתו שהוא עבד על עצמו למען קוב"ה, ולכן היה מתלוצץ בעוכרי עבירה שברצונם יכולים להתגבר על יצרם, אבל כשעמד על החבל מעל הנהר והשטן שבקיה ובטל תאוותו, נפל בו ההכרה שהאדם הוא אפס מאופס ולא שווה שום דבר ואין לו שום עצה ותכונה נגד היצה"ר, אלא הכל מאתו ית' ואלמלא הקב"ה עוזרו באמת לא היה יכול לו שום אופן באיזה מדריגה שרק יהיה אפילו כן אדם כר' מאיר, ואז הרים ידיו ואמר 'רבש"ע אני כלום הכל ממך'.

ועפ"י נראה כעת לפרש עזה"ר 'אם יקום אם מתגבר האדם וקם לעבודת השי"ת והוא עובד את ה' 'והתהלך בחוץ' אבל הוא מתהלך במחשבת חוץ ופניות, וליבו נשבר בקרבו אמאי עלתה לו כך שאין עבודתו תמה ושלומה כולה לה' אלא מתהלך הוא בפניות ומחשבות חוץ, 'על משענתו' זהו כיון שהוא סומך עצמו ונשען על עבודתו וחכמתו שבזכות זה ניצל מן היצה"ר ומקיים רצונו יתברך ומחשב כוחי ועוצם ידי עשה לי את כל החיל הזה, 'ונקה המכה' אם רוצה לנקות עצמו ממחשבות פסול כגון אלו, 'רק שבתו יתן' שישוב כתשובה אף על אלו אעפ"י שאינם חטאים מיקרי אבל בחינה של עבודה זרה יש בהם וצריך לשוב כתשובה עליהם כג"ל, ויחדיר בליבו שהכל הוא בטובו וחסדו של ה' ואז 'ורפוא ירפא' מפניות אלו ויזכה לעבוד את ה' בלבב שלם.

(שוה"ט משפטים - שקלים תש"פ)

עבודתם בעת מים שלנו, וברגע שחשכתי כן אהב איך מעד קיין איין לאפקלע נישט גיזען" ל"ק, (יותר לא ראיתי ולו אפילו עקיבות של אחד מהם), כל כך רחוקה היא כוחה של פניה אחרת, דאם חטא חלילה זהו חטא וצריך לשוב כתשובה אבל כשעובר ה' שלפחות יעבוד ה' כדבעי.

ועל פי זה נבוא לבאר הכתוב דהא קשה כפל הלשון אומרו 'ושם אלהים אחרים לא תזכירו' ומה גם אפילו רק להזכיר ולזכור מהם אסור, אזי בוודאי 'לא ישמע על פיך', ועוד קשה דמה שייכות יש להמשך בפסוק הבא 'שלוש רגלים תחוג לי בשנה' לפסוק שמקודם.

ונ"ל דזהו שבאה התוה"ק להזהירנו 'ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו' עבדו את ה' וקיימו מצוותיו, אבל 'ושם אלהים אחרים לא תזכירו' שלא תהא עבודתו כמחשבות זרות ובפניות אלא בלתי לה' לבדו, 'לא ישמע על פיך' שלא בכחינת 'בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני' (ישעיה כט, א.) היינו שעובדים את ה' אבל רחוקים מאתו יתברך, וזהו שבא הכתוב הבא לומר 'שלוש רגלים תחוג לי בשנה' דאלו שלוש רגלים הם הזמנים היפים ביותר של האדם משך השנה, 'פסח' יושב כמלך בראש השולחן, ערוך ככלים נאים בניו כשתילי זיתים סביב וכן המשך ימי ההג, אח"כ גם 'שבועות', ובוודאי 'סוכות' שיושבים כצילא דמהימנותא כסוכה הקדושה ורחוקים ורחוקים כד' מינים, אין לך ימים יפים ונעלים יותר לישראל, לזה אמר הכתוב 'שלוש רגלים' אלו 'תחוג לי בשנה' ל"י דייקא לעשות נחת רוח לה' ולא תערכבו הנאתכם הפרטי ד'מצוות לאו להנות ניתנו'.

ובזה אפשר גם לבאר הכתוב "זובח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו" (כר"ט) 'זובח' היינו שהוא עובד את ה' ומקיים מצותיו, אבל 'לא להים' כדפירש"י שהוא לעבודת כוכבים היינו שהוא עושאו עם מחשבת חוץ דהוי בחינת עבודה זרה כנ"ל, זהו 'יחרם' אלא העבודה התמה והשלומה הוא 'בלתי לה' לבדו'.

איתא בגמ' קידושין (פא.) כמה עובדות באנשים גדולים שבשעת נסיון לא יכלו לעמוד נגד היצה"ר אלמלא הקב"ה עוזרם 'נורא ביה עמרם' וכו', אחד מהעובדות מובא על רבי מאיר, מי לנו גדול כר' מאיר 'שהקב"ה משתבח ביה בכל יומא, איתא שם בגמ' 'רבי מאיר הוה

◆ הברכה המשולשת ◆

מכתב נדיר והיסטורי בפרסום ראשון

שהגיע לידי מכון "יקרא קדישא"

מרה"ק ה'דבר חיים' מנדבורנא זיע"א אל אחיו מרה"ק ה'נחל יצחק' מוזטשקא זיע"א כשמעברו השני מצטרפים זוגתו הרבנית הצדקנית סימא רייזל ע"ה

וחרתנם רבינו הקודש"ר ר' דוד משה מקרעטשניף זיע"א

מסרתמן כי זה הוא המכתב היחיד מרבינו מורד"ם זיע"א

הנשלח מעיר סערעט שברומניה שלושה חדשים לאחר נישואיו

(מכתב יופי המכתב ונ"ריותו רחוקו פקצת מנדור" לחיות בנעים" עמכם הסליחה)

בעזרת השי"ת יום ג' ימי תשרי שנת וישועה בקרוב לפ"ק סערעט יצ"ו

התולה ארץ וכל בלימה. ייטיב ויגמור החתימה. מימים ימימה. לשנה טובה ונעימה.

אל כבוד אחי יקירי וחביבי מרה"צ המפורסם ... איש אשכולות, לו דומיה תהילות, כ"י קקש"ת מודה"ר יצחק אייזיק שליט"א עם כבוד בני ביתו היקרים דעימה.

אחדשה"ט באה"ר כמשפט! הנה גוף המכתב עם ברכת השנים קבלתי על נכון ומרוב טרדות אשר סבבני לא באתי עוד אל עת תשובה מאהבה, אבל הימים האלו מסוגלים המה לפתוח שערי לדופקי בתשובה, ואשר ע"כ הנה כרך לקחתי וכרך אשיכנה, שאלקי מעונה שלומם יענה ותהי השנה הזאת הבאה עלינו לטובה שנת חיים ושובע ושלום כשנים הטובות לברכה לחיי נחת והצלחה, ותתקבל צלותהון ובעותהון קדם אבוהון דבשמיא כתוך תפילות כל הצדיקים ויחתמו כספדן של צדיקים גמורים לשנה טובה ומבורכת ומעוטרת בתפארת גדולה ועטרת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וימלא כל משאלותינו ובקשותינו במדה טובה ישועה ורחמים.

(כב' שורות הכאות פורט על אחד שהיה עמו איוהו ענין של חלישות הדעת, ואח"כ ממשיך:)

אבל אני מוחל במחילה גמורה מעומק הלב לכל מי שהכעיס והקניט אותי כי כן הוא הדין והיושר ובפרט בעיוה"כ, והשי"ת ידיננו ג"כ לכף זכות ויתן לנו מחילה בחסד ומחילה ברחמים מעתה לא ע"י יסורים וחלאים רעים ונוושע כולנו בהישועה האמיתית אשר אנחנו מחכים ומצפים עליה יום יום ויתן לנו לב טהור ומוח צח לתורתו ועבודתו ית"ש ונעבוד אותו כאמת ובתמים בלי שום פניות ויהיה הכל בלתי לד' לבדו כרצונו ית"ש אמן.

ובזה הנני דושה"ט באה"ר ובלונ"ח המצפה לרחמי שמיא ולסייעתא דשמיא בכל עת ועונה ונזכה לשמוע בשורות טובות זה מזה ולהתראות במהרה בשמחה ונחת טוב.

הצעיד חיים מרדכי ראזענבוים

פריסת שלום לבניך היקרים שליט"א ויזכרו ויפקדו ויחתמו לגמור חתימה טובה ולשנה טובה ומבורכת.

ואחרון אחרון חביבי הי ניהו אחי היקר מרה"צ יקר רוח איש תבונות מודה"ר אשר ישע"י שליט"א

ומברכו בגמור חתימה עם כל מילי דמיטב כאות נפשו הטהורה ידיד נפשך אחיך החפץ בטובתך ובקרבתך כל הימים הנ"ל

Handwritten text in Hebrew script, likely a draft or a related letter, written on aged paper with some stains and a circular stamp at the top.

Handwritten text in Hebrew script, continuing the letter or providing additional context, written on aged paper.

כ"ה

גם אני פורשת בשלום כולכם הטוב ואברך אתכם בכתביה וחתימה טובה מיט א גמר טוב מיט א גיט גיבענטשט פרייליך יאהר אמן. האבער עכשו קיין געדילט צו דו שרייבן, ביי א צווייטער גילענגהייט.

גריסע דייע קינדער און ווינטשע זיי ג"כ. אגיש יאהר רייזי

גם אני הנני אומר שלום וברכה אל כבוד אהובי ש"ב ודודי ההגה"צ המפו' וכו' ולב"ב היקרים שיחי'

והנני מברך אותם בברכת גמור חתימה טובה ובשנה טובה מבורכת ומעוטרת ככל מיני ומילי דמיטב והבעל הרחמים והחסד יקבל תפילתנו לרחמים ולרצון ושימלא כל משאלותנו ובקשותנו לטובה אמן.

ובזה הנני דורש שלום דודי ש"ב וחתן אחי הדושה"ט באה"ר והמברכם בגמור חתימה טובה וטובה.

השפל דוד משה

גיעים הנשמות

יומא דהילולא קדישא
מצדדיקי הדורות זיע"א

הרה"ק ה'בית ישראל' מגור זיע"א

• ב' אדר תשל"ז •

תולדותיו: הרה"ק ר' ישראל אלתר זצוקל"ה ה'בית ישראל' מגור, נולד בכ"ד תשרי אסרו חג סוכות תרנ"ה לאביו הגדול הרה"ק ר' אברהם מרדכי ה'אמרי אמת' זיע"א. עד גיל עשר למד אצל זקינו ה'שפת אמת' זיע"א, ונודע כעילוי גדול מאוד, ובפרט היה ידוע בהקפדתו על זמנים. בהיותו בן ט"ו נישא לבת דודו הרב יעקב מאיר בידרמן. בצעירותו ובחיי אביו כבר הנהיג קבוצות אברכים 'בני עליה' מחסידי גור, בזמן השואה ברח ביחד עם אביו מפולין לא"י אך כל בני משפחתו נספו ל"ע. לאחר פטירת אביו בשנת תש"ח מונה למ"מ כאדמו"ר מגור, בשנה זו גם נישא בשנית אך לא השאיר אחריו זרע. בהיותו כרבה של חסידי גור אסף את כל שרידי השואה ואפי' מהם שהתרחקו מהיהדות וקירבם, בנוסף להיותו מנהיג חסידי גור אף שימש כראש מועצת גדולי התורה של אגו"י שנסודה ע"י אביו האמרי אמת. קדישתו ופרישתו הייתה לשם וכן הנהיג לחסידיו. משנת תולדותיו נלקטו לספר "בית ישראל" עה"ת. נפטר בב' אדר תשל"ז ומנוחתו כבוד במערת גור בהר הזיתים בירושלים.

למגידה שהיה בשולחן, ואז קיבל את רבינו ונכנסו לשיחה, אח"כ התבטא רבינו הק': "זה היה נראה כמו שתופסים נגב בקללתו".

קשר איתן זה בין רבינו הק' ל"בית ישראל" נמשכה כל השנים בקשר אמין וחזק, כשרבינו דבק בו כל חייו והחזיק עצמו כתלמידו, ואף קבע לימודו בספה"ק "בית ישראל" בכל ליל שבת קודם אכילת הדגים, והתבטא פעם שנטל על עצמו להיות כבן להבית ישראל, ובכל שנה ושנה בהגיע היום"ד והשבת שלפניו היה אומר עליו כל הקדישים. וכמו שסיפר ידידנו הר"ד חנוך העניך ליפשיץ הי"ו שרבינו הק' התבטא בפניו "ששמד כל השנים על יום ב' אדר כדין יום שמת בו רבו, בצום ושליח ציבור וקדישים וכו'".

על חריפותו הגדולה של מרן ה'בית ישראל' אמר רבינו הק' זיע"א בעת משתה היין תשע"ט: "העוילם אינם יודעים, אומרים על הבית ישראל שהוא היה 'שאורף' [חריף] אבל אבי הק' זיע"א אמר 'דער בית ישראל איז נאר פון אינדרוסן האנגישמידט מיט פפער אבער אינעווייניג איז הער פיל מיט האנגי' [הבית ישראל רק מבחוץ מרוח בפלפל שחוד - חריפות, אבל מבפנים כולו מלא דבש].

סיפר ר' דוד הרשקוביץ שליט"א: פעם שאל אותי רביה"ק מוהרד"ם מה עושה הבית ישראל בפורים, אמרתי לו שהוא יושב ומקבל משלוח מנות מיהודים, אחד הוא משאיר אצלו אחד מניח וכאלו שלא מקבל בכלל, אז שאלתי את רביה"ק מוהרד"ם זיע"א למה אצל הבית ישראל לא רואים את כל הדברים האלו מופתים גלויים כמו כאן, ענה רבינו הק': "וואס מיינסטו אז הער איז א נאר וויא איך הער וועט האסזאגן יעדע זאך, צווישן איין שלח מנות מיטן האנדערן שלח מנות טיט הער די אלע זאכן" [מה אתה חושב שהוא טיפש כמוני שיגלה הכל, הוא בין משלוח מנות אחד לשני הוא עושה את כל הדברים האלו].

עוד אמר: "מיד זענען נישט קיין בעלי בתים, מיד האבן בקבלה אז ווען מ'זאגט 'איך בעט דעך זייער' - העלפט מען, אבער הער איז יא א באלעבא'ס הער קלאפט מיט'ן פוס אין זאגט אזוי וויל איך, אין אזוי וועט זיין" [אנחנו לא בעלי בתים, יש לנו בקבלה שכשאומרים אני מבקש ממך מאוד - הקב"ה עווד, אבל הוא דופק עם רגליו ואומר כך אני רוצה - וכך יהיה].

קשר חזק ואמין היה בין רבינו הקוה"ט מוהרד"ם זיע"א ורבינו הקוה"ט ה'נועם ישראל' זיע"א ומרנא ה'בית ישראל', רבינו הק' היה דבוק אליו בנימי נפשו ודיבר ממנו בכל עת מצוא, עד כדי שאפי' בצעירותו היה קשר מופלא ביניהם, וע"ז מסופר כמה וכמה סיפורים.

רביה"ק מוהרד"ם זיע"א שמר על רבינו כעל בבת עינו ופתח בפניו את אוצרות מעיינות החכמה הבלתי נדלים שלו, ועמד להנכו ולחכמו בענייני תורה ועבודה, והקיפו במלמדים תלמידי חכמים מופלגים דיאי אלוקים אשר השקיעו בו רבות, והגיעו ללמדו בבית, כשכולו מנותק מהעולם סביב, בלא לצאת מחצר הבית ללא רשות מאביו, בנערותו כשביקר רבינו מוהרד"ם אצל מרן ה'בית ישראל' והציג את בניו, אמר ה'בית ישראל' על רבינו - 'הוא כבר היה אצלי', באמרו כן נדהם אביו לשמוע שבנו יקרו יצא מהבית לבקר את ה'בית ישראל' שלא ביריעתו, הפטיר מיד ה'בית ישראל' - 'ביקר אבל במחשבה'. והוסיף הרה"ג דוד הרשקוביץ שליט"א שהוא אמר לבית ישראל שהוא אף פעם לא היה כאן, ענה לו הבית ישראל: "יא איך זאג דיר אז איך קען העים" [אני אומר לך שאני מכיר].

באחד מביקוריו התקופים של רבינו הק' אצל מרן ה'בית ישראל' מגור, התבטא ה'בית ישראל' לרבינו - "לי קודאים ישראל ולך קודאים ישראל, אני אדמוני ואתה אדמוני, עלי עומד העולם ועליך עומד העולם, אלא שהעולם טועה בשמנו, שאני באמת קרוי ע"ש הבעל שם טוב הק', ואתה קרוי ע"ש הרה"ק מרוזיץ".

עוד סיפור מופלא ביותר שפע"א הגיע רבינו הק' זיע"א לביקור פתע אצל מרנא הבית ישראל, והגבאים אמרו לרבינו שהבית ישראל לומד עכשיו וא"א להפריע לו, אבל באם חשקה נפשו להיכנס הם לא יכולים להכניסו ואם רוצה שיכנס לבד, רבינו הק' נכנס לחדרו של הבית ישראל, וידוע היה שאת הבית ישראל לא ראו אף פעם בלימודו, הוא היה לומד סגור בחדרו באין רואה, כאשר נכנס רבינו הק' ראה את הבית ישראל לומד והוא אינו משים לב בכלל שמישהו נכנס, והמשיך בלימודו בהתמדה כמה דקות ארוכות, לפתע הרים הבית ישראל את עיניו וראה את רבינו בחדר, נכנס לבהלה גדולה ותיכף סגר את הספר ודחפו

<p>לְטוֹבַת נִשְׁמַת</p> <p>הרה"ק ר' ישראל בן ר' אברהם מרדכי בעל ה'בית ישראל' מגור נלב"ע ב' אדר תשל"ז זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p> <p>הונצח ע"י ידידיו החפץ בעילום שם</p>	<p>לְטוֹבַת נִשְׁמַת</p> <p>הרה"ק ר' ישראל בן ר' אברהם מרדכי בעל ה'בית ישראל' מגור נלב"ע ב' אדר תשל"ז זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p> <p>הונצח ע"י ידידיו הר"ד ברוך שמחה בנצלוֹבִיץ הי"ו</p>	<p>לְעִירֵי נִשְׁמַת</p> <p>איש חם וירא ה', עובד ה' באמת ובתמים</p> <p>הרה"ח דוד בן הרה"ח אריה לייביש ז"ל נלב"ע א' אדר תשע"ח ת.נ.צ.ב.ה.</p> <p>הונצח ע"י בני ידידיו הנכבד והגעלה מכבד את ה' מגורונו הר"ד מרדכי אריה שניידר הי"ו</p>	<p>שְׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוָנָם</p> <p>ברכת מזל טוב שנוחה בזה לירידינו הנכבדים</p> <p>הרה"ח רפאל שטיין הי"ו להיבנס בכו לעול תמי"צ ... הרה"ח ראוֹבֵן רֶפְאֵלֶזֶן הי"ו להולדת בנו למול"ט ... הרה"ח ישראל פלד הי"ו להולדת בנו למול"ט ... יה"ד שידרו מכל יצו"ח רוב נחת וקדושה, עם שמחות תמיד באה"לים</p>	<p>לְזִכְרוֹת</p> <p>אברהם ישעיה בן ציון בן חיה גילה</p> <p>להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסיועהא רשמיא מרובה אמן</p> <p>זמנים לשב"ק אופק קרית נת הדלקת נרות: 5:05 יציאית השבת: 6:02 זמן ר"ת: 6:38</p>
--	--	--	--	--